

Elvin Post

- INTERVIEW -

Wanneer schreef jij je eerste verhaal en waar ging het over?

Toen ik een jaar of tien was, vond ik tekenen heel leuk. Ik tekende voetbalstrips, maar moest daar uiteraard eerst een verhaal bij verzinnen. Tekenend kon ik niet heel goed. Daar ben ik dus uiteindelijk maar mee opgehouden. Verhalen verzinnen (en voetballen) doe ik nog steeds.

Wie of wat wakkerde jouw leeshonger aan?

In de derde klas van de lagere school las onze leraar, meneer Ivo, *De brief voor de koning* voor. Meneer Ivo kon prachtig voorlezen en zodra hij eenmaal was begonnen, was het doodstil in de klas. Je waande je echt even in een andere wereld. Dat ben ik nooit vergeten.

Op de middelbare school raakte ik het plezier voor lezen een beetje kwijt door de vele verplichte boeken. Ik ben pas weer gaan lezen toen ik later schrijvers als Stephen King en Elmore Leonard ontdekte. Gelukkig hebben leerlingen tegenwoordig meer om uit te kiezen voor hun lijst.

Waar en wanneer schrijf je het liefst?

Ik schrijf het liefst thuis op mijn werkkamer en overdag. Het komt wel voor dat ik ook 's avonds schrijf, maar dat is meestal pas als ik heel ver ben met mijn boek. Dan wil ik door en vergeet ik de tijd.

Wat vind jij het leukste aan een schoolbezoek en het ontmoeten van jonge lezers?

Vorig jaar was ik op een school waar een jongen me lange tijd fronsend aankeek vanaf de eerste rij. Na een halfuur stak hij aarzelend zijn hand op. 'Meneer, vindt u het soms niet supersaai om de hele dag in uw eentje in een kamer te zitten?' Mijn antwoord: 'Ja!'

Ik geniet enorm van het contact met jonge mensen. Ze hebben geen filter en zijn heerlijk direct. Daarnaast is het leuk om te horen wat jongeren bezig houdt en dat vervolgens te verwerken in een nieuw boek.

Welk advies zou je jongeren willen geven die zelf graag willen schrijven?

Als je schrijfbambities hebt, volg dan altijd je eigen gevoel, heb vertrouwen in jezelf, en laat je door niemand vertellen dat je het niet kan. Als journalist interviewde ik bestsellerschrijvers als John Grisham en Stephen King. Allebei werden ze voordat ze doorbraken heel vaak afgewezen door grote Amerikaanse uitgevers. Dat wil niet zeggen dat je niet moet luisteren naar kritiek. Het kan heel waardevol zijn, maar toets altijd bij jezelf of het voor jou klopt wat iemand over je werk zegt, en of je iets hebt aan de kritiek. Iedere schrijver weet dat als je vijf mensen een manuscript laat lezen, je vijf verschillende meningen terug krijgt. Blijf dus vooral bij jezelf. En, de beste tip: heb plezier. Als je wilt schrijven, maar het begint als werk te voelen, ga dan even wat anders doen totdat je er weer zin in hebt.

Wat voor scenes vind je het leukst om te schrijven?

Scenes met veel dialoog. Ik geniet het meest van schrijven als ik de personages al goed ken en ze beginnen te praten in mijn hoofd. Dan voelt schrijven niet als werken en lijkt het vanzelf te gaan.

Wat is voor jou een belangrijk thema in je boeken waar je graag met jongeren over in gesprek gaat?

Ik bedenk dat eigenlijk nooit vooraf. Ik begin te vertellen en reageer tussendoor op vragen. Op die manier ontstaat er soms een interessant gesprek over een bepaald thema, maar dat komt dan vooral uit de leerlingen. Met andere woorden: ik laat het een beetje ontstaan, net als wanneer ik een boek schrijf.

Denk je tijdens het schrijven vaak aan de lezer?

Jazeker! En nog meer tijdens het nalezen van de eerste versie van een boek. Dan probeer ik – hoe lastig ook - afstand te nemen van mijn eigen tekst en alles zo objectief mogelijk te beoordelen, alsof ik zelf de lezer ben. Als ik denk: oef, dit hoofdstuk gaat een beetje traag of het boeit me niet, dan weet ik dat er werk aan de winkel is.

Waar vind jij doorgaans je inspiratie voor het plot?

Overal en nergens. Ik heb ooit een heel boek geschreven naar aanleiding van een gesprekje dat ik hoorde in de metro van New York. Ook schreef ik een boek na het zien van een documentaire op Discovery. Ik was die dag eigenlijk een beetje lui, zat wat langs de kanalen te

zappen en kreeg dat onderwerp toen zomaar cadeau.

Wat is de fijnste plek om een boek te lezen?

Een plek waarvan je zeker weet dat je er door niemand wordt gestoord!

Elvin Post

- LEESFRAGMENT -

Het leesfragment van Elvin Post komt uit het boek *Onder druk* en wordt aangeboden door Uitgeverij Fontein.

VERHOOR FENNA HEUBACH (TRANSCRIPTIE)

Datum: 30-6-2025

Tijd: 16.10-17.50

**Locatie: Politiebureau Èze, departement
Alpes-Maritimes**

**Afgenomen door: Aurélie Chevalier, Vincent
Rousseau**

**Bijzonderheden: verdachte wenst geen
gebruik te maken van piketadvocaat (wel
aanwezig), verhoor vertaald door tolk**

Politie: 'Naam?'

Fenna: 'Die... die heb ik al gegeven toen ik
werd gearresteerd.'

Politie: 'Dit is een officieel verhoor. Het
wordt vastgelegd.'

Fenna [zucht]: 'Fenna Heubach.'

Politie: 'Waarom heb je het gedaan,
Fenna?'

Fenna: 'Voor de zoveelste keer: ik heb het
niet gedaan. Ik ben onschuldig.'

Politie: 'We snappen dat dit zwaar voor je
is. En ook dat je het diep vanbinnen wellicht
niet wilde doen. Misschien gebeurde het in
een opwelling. Het is -'

Fenna: '*Seriously?* Jullie luisteren echt
niet, hè? [begraaft gezicht in handen] Waar
zijn mijn ouders? Ik wil mijn ouders zien.
Jullie zeiden dat ze gebeld zouden worden.'

Politie: 'Eh, ja. Als je ons het nummer
geeft, dan -'

Fenna: 'Dat heb ik toch al gezegd? Ik weet

het niet uit mijn hoofd. Mijn telefoon ligt in die kluis en Noor heeft de code.'

Politie: 'Precies. Daarom proberen we het nu via je opa en oma in Nederland. Tot nu toe nemen ze niet op. Maar intussen kun je beter gewoon eerlijk zijn. Je ouders willen vast ook dat je een braaf meisje bent en ons de waarheid vertelt.'

Fenna: 'Hij was al dood toen ik daar aankwam. Hoe vaak moet ik dat nog zeggen?'

Politie: 'Je was boos op hem, toch? Woedend zelfs. Of hebben mijn collega's ter plaatse dat verkeerd begrepen?'

Fenna: 'Nee, dat hebben ze goed begrepen. Ik was inderdaad boos. Hij -'

Politie: 'Juist. Je zat dus vol woede. Er knapte iets in je hoofd. En toen deed je iets wat je niet meer terug kunt draaien.'

Fenna [begint te huilen]: 'Dit had een leuke week moeten worden. Het... We hadden ons er zo op verheugd. Verdomme. Ik... Eigenlijk waren de voortekenen al slecht. Tygo had [slikt] Sorry, mag ik alsjeblieft een glaasje water?'

Politie: 'Dat mag. Rustig aan, Fenna. Vertel ons het hele verhaal. Wat was de reden voor jullie bezoek aan Frankrijk?'

Fenna: 'Vakantie. We... we hadden net ons eindexamen gehaald.'

Politie: 'Wanneer kwamen jullie aan in Nice?'

Fenna: 'Vijf dagen geleden. Woensdag. Op het vliegveld was het nog supergezellig. Of nee, wacht: Noor gedroeg zich toen al vreemd...

Ik... ik had door moeten vragen. Maar dat deed ik niet. Niet meteen, althans... [zucht] Shit, wat ben ik toch een stomme trut. Misschien is het mijn verdiende loon wel dat ik hier zit.'

Politie: 'Bedoel je dat je alsnog wilt bekennen?'

Fenna: 'Nee, dat bedoel ik niet. Ik heb het niet gedaan. Ik zou het niet kúnnen, iemand vermoorden.'

Politie: 'Oké Fenna, zoals je wilt. Vanaf het begin dan maar. Jullie waren op het vliegveld. Alles was nog gezellig. En toen?'

Fenna: 'Toen zag ik het. Dat Noor... [slikt] dat ze zichzelf niet was...'